

17 Но тъ когдато постышишъ, помажи си глава та, и лице то си ѿмый.

18 За да се не покажешъ предъ чловѣцѹ тѣ че постышишъ, но Сѣтѹ твоемѹ, който є въ тайно то, и Сѣтѣцѹ твой, който види въ тайно то, че ти воздашь въ г҃вно то.

19 Не скрываютъ си сокровища на землѧ та, дѣтомолеющо и ржада ти разбѣлатъ, и дѣто хайдѹчи ти ги подкопываютъ и крадутъ.

20 Но скрываютъ си сокровища на неко то, дѣто ни молеюща, нито ржада ги разбѣала, и дѣто хайдѹчи ти не подкопываютъ ни крадутъ.

21 Защото, гдѣто є сокровище то ви, тамъ че вѣде и скрѣдже то ви.

22 Свѣтиланикъ на тѣло то є ѿко то: ако є прѣчесю то ты чисто, и сѣчко то ты тѣло че да вѣде сѣплю.

23 Ако ли ѿко то ты є лѣбѣво, сѣчко то ты тѣло че да вѣде тѣмно. ако прѣчесъ сѣплюсть та, щото є въ тѣке, темнота є, атѣ тѣмнота та колко че да є;

24 Никой неможе да ракотина двама господаре: защото, илъ єдногѡ че возлюби, а другіатъ че да воз-

ненавиди: илъ за єдногѡ че да се джорж, а за другіатъ че фане да не мѣри: не можеге да работите на Г҃га и на мамана.

25 За тоба ви говоримъ: не грыжайтесь заживотатъ си що ще да гдѣте, илъ що ще да пїете: нито за тѣло то си оу що че се ѿблече, не є ли по голѣмъ живо то ѿхрана та, и тѣло то ѿблекло то;

26 Погледните на птицы ти небесны, какѡ ни сѣата, ни жнѧта, нито сорыратъ въ житници тѣ, и Сѣтѣцѹ вѣшъ небесный ги храни, не стѣ ли вѣше много по добри ѿ тѣхъ;

27 І кой ѿ васъ, като се грыжа може да приладе на возрастатъ си єдинъ лакотъ:

28 І за ѿблекло то си чо се грыжате: глѣдайте крінове ти польски какѡ расстать, не трѣдатсе, ни предатъ:

29 І говоримъ ви, защо нито Соломонъ въ сѣка та си слава ѿблечесе, като єдинъ ѿ тіа.

30 И ако трапа та польска, коато є днѣсь, а оутрѣ се фжрла въ пеци та, Г҃га та��ѡ а ѿблачи, не многѡ ли побече вѣсъ маловѣрѹ;

31 Не грыжайтесь прѣчесъ, и не дѣрайтє, що ще да ти-